

Jakub Šulka

LÁSKA BEZ TVÁRE

ZBIERKA BÁSNÍ

LÁSKA BEZ TVÁRE

JSW

Jakub Šulka
LÁSKA BEZ TVÁRE

Text © 2021 by Jakub Šulka

Illustrations © 2021 by:

Lucia Mikulcová
Bernadeta Šimunková
Katarína Cibuľová
Katarína Jurdová
Tomáš Husár

Cover design and Layout © by Tomáš Husár

Autorom tejto básnickej zbierky je Jakub Šulka (IG: jakub.sulkovic).

Ilustrovali:

Lucia Mikulcová (IG: lucys.dream.arts)
Bernadeta Šimunková (IG: bernadeet...)
Katarína Cibuľová (IG: _depressed_unicorn...)
Katarína Jurdová (IG: kataesthete)
Tomáš Husár (IG: husar.tomas)

Dizajn obálky navrhli Tomáš Husár a Jakub Šulka.

Obálku knihy vytvoril Tomáš Husár.

Knihu graficky spracoval, o sadzbu a zalomenie strán sa staral Tomáš Husár.

Tlač prebehla v Tlačiareň Garmond Nitra - tlačiareň a kníhviačačstvo, v auguste 2021.
www.garmondnitra.sk

Prvé vydanie.
64 strán

Copyright © 2021 by Jakub Šulka. Všetky práva vyhradené.

Realizované s finančnou podporou obce Maňa a anonymného sponzora.

Objednávka knihy je možná na mailovej adrese **laskabeztvare@gmail.com**
a na webovej stránke **www.basne-jsw.sk**

ISBN: 978-80-89703-93-7

Obsah

Papier	6
Vstávam viac unavený	7
Sám za stolom	9
Trápne ticho	11
Týždeň lásky	12
Whisky a cigara	15
Inotaj	17
Hľadím na Teba	18
Krása stola	22
Nezmierený	23
Príbeh o ľútostivej ceste vlakom	24
Svet v koži človeka	28
Keď raz padnem	30
Tvoj koláč	32
Od rána milovať	34
Maják	37
Život bez tváre	39
Sladké predstavy	42
Lákavé chilli	45
Z noci do rána	47
Lev a tiger	49
Nemý nepochopený	51
Chemická láska	53
Úvaha pod čepelou	55
Reťaze svetských priorít	57

Prológ

Ahoj, milý čitateľ!

Hneď z úvodu knižky Ťa víta samotný autor. Ak ma nepoznáš, v krátkosti ti prezradím, že sa volám Jakub, onedlho mám 21 rokov a pochádzam z malého mestečka Vráble, ktoré leží v nitrianskom okrese. No keď som bol malý, postavili sme si dom v neďalekej dedinke Maňa, v susednom okrese. A v tejto dedinke žijem dodnes.

Básne píšem od svojich základoškolských čias, v podstate, odkedy viem písať. V posledných ročníkoch základnej školy som si uvedomil, že moje básne začínajú dávať zmysel. Preto som v písaní aj naďalej pokračoval. Počas strednej školy som sa s mojou vášňou (nechtiac) priznal aj učiteľkám slovenčiny. Pomáhali mi so stredoškolskou odbornou činnosťou, ktorá bola venovaná básňam. Prihlasovali ma na rôzne súťaže a starali sa o jazykovú korektúru mojich básní. Po dosiahnutí zopár úspechov som si začal robiť zbierky. . .

Počas stredoškolského štúdia vyšli tri zbierky, každá zhruba po 20 básní. Bola to len stotina toho, čo som vytvoril, pretože som pri výbere básní na seba prísny. Počítaj s tým, že v tejto zbierke je len to najlepšie z mojej tvorby.

Moja maminka stále vravievala, že by som mal vytvoriť knihu, oficiálnu knižnú zbierku, niečo, čo mi poslúži ako pamiatka. Časom som začal uvažovať o serióznej tvrdej väzbe, teda o naozajstnej knihe. . .

Táto kniha je zbierkou básní z dlhého časového obdobia. Niektoré básne uvedené v tejto zbierke majú aj štyri roky. Nikdy som si nepredstavoval suchú knižku s riadkami plnými slov. Vždy som chcel robiť veci neobyčajne, preto je kniha ilustrovaná tými najlepšími ilustrátormi. Veľmi som dbal na spojenie výtvarného umenia s poéziou. Snáď to oceniš. . .

Bude ťa sprevádzať množstvo kresieb, ktoré tiež nesú posolstvo na zamyslenie. Boli obdobia, kedy som hľadal Boha, kedy som hľadal lásku, a tiež obdobia, kedy som hľadal seba samého. Táto knižná zbierka je teda zmesou mojich názorov na svet, zamýšľaním sa nad údelom môjho života a je plná mojich myšlienok, citov, emócií. . .

Svoju prvotinu som nazval: „Láska bez tváre”.

Prečo? Pretože celá táto kniha je o láske. No láska nemá tvár. . .
Poznáme lásku k blížnemu, poznáme lásku k Bohu, poznáme i lásku k samému sebe. Poznáme sebeckú lásku, poznáme falošnú lásku a poznáme aj obetavú lásku. Poznáme lásku k alkoholu, drogám, cigaretám. . . ale aj lásku ktorá odpúšťa, verí, je snaživá a vytrvalá. Láska teda existuje v akejkoľvek podobe - nemá tvár.

V mojich básňach sú citeľné tri prvky - VIERA, NÁDEJ a LÁSKA. Tieto piliere padajú a zasa vstávajú v každej etape knihy. . . Vedz, že ich nájdeš v každej jednej básni, ak budeš pozorný. Tiež sa snažím, aby ma tieto tri piliere sprevádzali aj mojím životom. A tak ako náš život, i táto kniha má tvar sínusoidy. Raz si hore, raz si dole. Od pekných vecí sa budem s tebou presúvať cez existenčné otázky, pochmúrne a ťažké básne, a potom späť k láske. Ako v živote. . .

Táto kniha je ťažká. Potrebuje pokoj a rozjímanie. Potrebuje čas, ochotu a vytrvalosť. . . túži byť do detailu prečítaná a pochopená. Chce vytvárať úsmev na tvári, ale nebude jej vadiť, ak na ňu budú padať slzy.

Ja som si nikdy napísané básne po sebe nečítal, vždy šlo o akési vyjadrenie pocitov, a tým to haslo. Pri mnohých básňach sa mi hrnú slzy do očí. Som na svoju knihu veľmi hrdý. A som hrdý na Teba, že sa chceš ponoriť do jej útroch.

Vychutnávaj si túto knihu ako dobrý film. Verím, že ak sa knihe povenuješ v tichosti a pokoji, bude z nej plynúť ešte omnoho viac, ako si dokážeš predstaviť. Posolstvom tejto knihy je doviest ťa k tichu. A nechať ťa rozmýšľať. Znakom, že básne majú zmysel, je pre mňa to, keď sa v nich nájdeš. Verím, že ti budú na osov i na potešenie. Nenechaj sa teda zdržovať a vrhni sa na čítanie. Prajem Ti príjemný umelecký zážitok!

Tvoj autor:

Papier

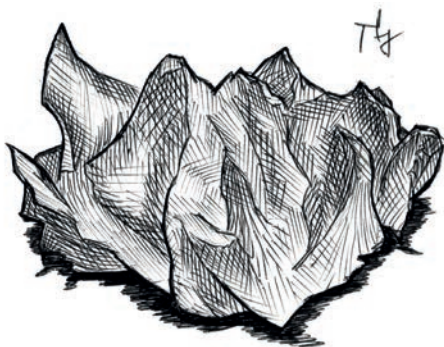
Ty si ten papier, po ktorom môžem čmárať,
dovoľ mi na chvíľu sa ti vyrozprávať.
O tom, aký hlupák v pravej ruke drží pero,
a nevie, čo má napísať na spracované drevo...

Zhoríš v ohni raz, alebo ťa zrecyklujú,
a tak je to aj so mnou bratku, už mi rozkurujú.
Buď zhorím v pekle, alebo ma znovu zrodí nebo,
no každopádne, nepíšem na teba preto...

Zhorím ja a zhoríš ty, a z nás oboch zostane uhlík.
Vieš si v sebe uchovať príbehy toľkých ľudí...
Nezničí ich nič len plameň, to svoje si chrániš,
a keď niekto sa ti zdôverí, tak u teba to navždy...

Moje srdce nie je stavané na milióny starostí,
sám vyhľadávam útechu v písaní ničnosti.
S nádejou, že mi to postrážiš, a ak nie,
splň mi zavčas, ku koncu, len jedno želanie...

Ty, posol, ktorý nevynechá slova, spamäti vie už...
Posol, strážca, spoľahlivý psychológ...
Nezhor ešte, prosím. Odtlačený bozkom na papieri rúž,
nech spomienkou je pre tento môj smutný monológ...

Vstávam viac unavený

Vstávam viac unavený, ako keď si líham.
Nie je to výhra, lebo popritom veľa nenasnívam.
Zdá sa mi, že prežitie dni sú iba čísla na ciferníku hodín,
vôkol ktorého sa malá i veľká ručička neúnavne točí.
Menšia ručička naháňa staršiu sestru, no nikdy nedobehne.
Aké paradoxné, frustrujúce, predsa úsmevné. . .
Predsa sa raz stretnú v jednej rovine.
Veľká počká na menšiu, ako súrodenec, nie ako sokyne.
Stretajúc sa v každej jednej hodine, idú tak na čas, sú poctivé.
Zasa zaspávam a vchádzam do skrine.
Snáď nájdem Narniu.
Seba sám predstavujem si jak ľaliu,
vôkol ktorej rastie chrastie. . . nanešťastie dusí všetko krásne.

Vstávam viac unavený, ako keď si líham.
Nad počítaním ovečiek pri zaspávaní sa už ani nezamýšľam.
Bolo by ich cez milión, iba na strop uprene sa dívam.
A iskra v oku mi opäť po malinkých krôčkoch vyhasína. . .
Zobúdzam sa v ranných lúčoch svetla.
Tlak na hrudi mi uberá dych a pevne ma zvierá.
Ako dáky pytón, ako veľké, mocné zviera.
Zmením sa na netopiera,
vyklznem mu, sťa jeho večera z pomyselného taniera.
A podľa ultrazvukových vĺn,
budem snoriť, hlavne keď je spln.
Keď od zúfalstva neviem, čo mám robiť,
lebo ja už nemám pekných snov.

Vstávam viac unavený, ako keď si líham.
Už ma prešla chuť deň s odhodlaním začínať.
Už ma prestalo baviť pri zaspávaní jednota svetla zhasínať.
Už ma nebaví sa životným chrastím ku svojej,
kedysi peknej ľalii pretínať.